

Publicerad 2011-03-01 10:30 av elaur

En skapelseberättelse av annan sort

Minoas skapelse

Först fanns bara mörker, ett varmt och lent mörker som täckte allt. Ingenting levde, ingenting andades. Det enda som fanns i mörkret, var ett frö. Ingen vet var detta frö kom ifrån, det bara fanns där i det varma, omvälvande mörkret. Efter eoner av tid började fröet gro där i mörkret och som det grodde uppstod ett svagt skimmer. Mörkret vek undan, mer och mer tills en lysande liten grodd fanns där, och grodden växte, långsamt men stadigt tills det var en liten planta. På plantan svällde en knopp, större och större, tills den slog ut i en lysande blomma. Blommans sken lyste upp så att mörkret drog sig tillbaka till de fjärran utkanterna och ett mångfärgat ljus flödade. Långa tider var det så. Sedan falnade ljuset något och blomman började forma en frökapsel. Det mångfärgade ljuset pulserade inuti kapseln i ytterligare eoner tills slutligen, kapseln började spricka upp. Först var det bara små sprickor men så plötsligt sprack hela kapseln i en enda stor smäll och lysande frön i alla färger spreds överallt . Vissa frön var större och klart lysande, vissa var mindre och samlades runt de större. De mindre fröerna frodades i skenet från de större och nya små världar började formas. På en av dessa världar, skimrande i blått och grönt, började stora träd växa upp. Trädens kronor sträckte sig uppåt, utåt och täckte efter ett tag nästan hela den lilla världen. I den varma fruktsamma skuggan under jätteträdens grenar uppstod liv. Under det största trädets rötter kröp vi fram och vårt folk spred sig över världen. Många årtusenden har flutit förbi sedan detta hände och vår värld har förändrats. Många av de gigantiska träden är borta nu och naturen har format sig olika på olika platser, men vi hedrar fortfarande vårt Moderträd och vi har inte glömt berättelsen om vårt ursprung. Det sägs att när de första av oss kröp fram under Moderträdets rötter så fanns berättelsen redan i deras minnen. Nu lär vi ut den till våra unga och berättar den ständig, för om vi alltid kommer ihåg var vi kommer ifrån, så kan vi vandra hur långt som helst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elaur med Poeter.se id #36041 innehar upphovsrätten